

Un crim d'estat

written by Josep Maria Loperena | 18 de setembre de 2020

En una nació organitzada com unitat política, s'ha d'aplicar la teoria dels tres poders de Montesquiu –legislatiu, executiu i judicial–, ja que són els fonaments d'un estat modern. Han de ser independents per evitar abusos i corrupcions, perquè si els que legislen i els que manen convergeixen en una mateixa institució, el govern podria promulgar i executar lleis absolutistes per capritx i en interès del seu partit. Una corruptela que a Espanya s'arrossega des de la transició en què els membres del Consell General del Poder Judicial són anomenats pels partits i no pels jutges. Va ser González qui en abolir l'article 66 de la Constitució, imposà un nou despotisme il·lustrat quan va deixar la direcció de l'Estat en mans de la judicatura.

Els responsables de dirigir les nacions, els governs autonòmics i els seus subordinats són els que han de tenir cura de mantenir la qualitat d'autonomia dels tres poders. Fa pocs dies es va produir a la borbònica i catòlica Espanya, una violació escandalosa i vil d'aquest postulat. [Quatre expresidents de govern](#) i altres figures rellevants del món polític, empresarial i sindical van enviar cartes a la jutgessa argentina Maria Servini de Cubría, que investiga presumptes crims de la dictadura franquista –que la justícia espanyola es va negar a jutjar– defensant l'exministre Rodolfo Martín Villa.

Entre els protagonistes més rellevants d'aquesta miserable conspiració hi havia Felipe González, José María Aznar, José Luis Rodríguez Zapatero i Mariano Rajoy. També ho van fer Nicolás Redondo, Cándido Méndez, Antonio Gutiérrez, Rodríguez de Miñón i Miquel Roca Junyent, entre altres figures insignes. Alguns, com Josep Borrell, cabdills de la política activa.

Fa pocs dies, Martín Villa va declarar com imputat per

videoconferència en la causa oberta per la jutgessa Servino a l'Argentina, per la matança que el dia 3 de març del 1976 es va produir a Vitòria i que va provocar cinc morts i 150 ferits causats per trets de la policia. Lluís Llach va condemnar la massacre a la cançó, "Campanades a morts", un homenatge ombrívol i dur a les víctimes dels assassinats. La magistrada també investiga els fets dels Santfermins de 1978 on es van ocasionar un mort i 150 ferits.

Martin Villa, el camaleònic polític responsable d'aquests fets, que sempre ha estat al servei del govern de torn, ha estat tota la seva vida un criminal, responsable de molts delictes greus. Poso com a exemple l'atemptat contra la sala de festes Scala de Barcelona, seu de la burgesia de tot Catalunya, promogut per ell. Aleshores era ministre de l'Interior. Ho va fer amb la complicitat de José María Escudero Tejada, alies "Escovi", inspector-cap de la Brigada Central d'Informació i d'un sinistre personatge anomenat "El grillo", expert en infiltracions, fabricació d'explosius, fugides i creació de grups armats. Es deia Joaquín Gambín, i el seu currículum delictiu va fer que se'l considerés l'individu ideal per dur a terme l'operació.

L'objectiu de Martin Villa era destruir la CNT-AIT, el sindicat obrer amb més força i militància de tota Espanya, la qual cosa efectivament va aconseguir. Tot va començar a Barcelona al migdia del diumenge 15 de gener de 1978. La CNT contrariada pels anomenats Pactes de la Moncloa que, a parer seu, podien encobrir l'amnistia tàcita pels responsables del

règim franquista, va mobilitzar 10.000 treballadors en una manifestació que va concloure pacíficament a les 13 hores. Però, 15 minuts després, un paorós incendi va destruir totalment la sala de festes Scala. Testimonis pròxims van observar com un home relativament jove havia llançat ampolles inflamables a la façana del restaurant, mentre altres l'observaven. L'edifici va cremar per complet, van resultar calcinats els treballadors que allí operaven, els senyors Egea, Bravo, Montoro i Masip, tots ells, membres del sindicat anarquista.

La premsa governamental va atribuir la catàstrofe a un comando de la CNT, i la nota oficial de la Policia va atribuir la temptativa criminal contra la sala de festes al ressorgiment de l'anarquisme a Catalunya. Però la veritat era que Gambín s'havia infiltrat en el domicili dels que més tard serien imputats, havia fabricat els còctels Molotov, havia conduït al petit grup a la Scala en finalitzar la manifestació, a la qual va assistir com un treballador més, va llançar a l'interior del restaurant els explosius.

Gambín va estar pendent tota la tarda dels mitjans televisius i radiofònics. Va aconseguir comunicar amb el seu cap, "Escubi", a dos quarts de nou del vespre a qui va facilitar els noms, cognoms i adreces dels presumptes autors de l'atemptat. La policia els va detenir sense que ningú sabés d'on els va venir la informació. Van ser jutjats, condemnats i empresonats a la presó Modelo de la Ciutat Comtal, fins que dos anys després, van ser amnistiats pel govern d'Espanya.

La justícia argentina seguirà el seu camí, amb tots els entrebancs que li posaran els tres poders espanyols, però Martin Villa, assassí, genocida, sicari i exterminador, seguirà gaudint fins que es mori, del seu dret constitucional a la presumpció d'innocència.